

РЕШЕНИЕ

№ 5606

гр. София, 07.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Силвия Житарска

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **5257** по описа за **2021** година докладвано от съдия Силвия Житарска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във вр. чл.63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез адв. Г. И., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.7, срещу Решение № 20068387 от 16.03.2021г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 101 – ви състав, постановено по НАХД № 8426/2020г., с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 38-32/01.06.2020г., издадено от председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС), с което на касатора на основание члл.116, ал.1, т.3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП) е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5 000 лева за нарушение на чл.53, ал.7, изр.1, вр. с ал.1 вр. с чл.15, ал.1 от ЗМИП.

В касационната жалба за развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт като постановен в нарушение на материалния закон - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Касаторът излага доводи, че атакуваното решение се основава на неверни фактически констатации по установеното от доказателствата приложени по административното дело и при неправилно тълкуване на нормите на ЗМИП и ЗАНН. Касаторът моли да бъде отменено решението на СРС като неправилно. Претендира присъждане на

направените по делото разноси.

Ответникът – на Държавна агенция „Национална сигурност“ /ДАНС/ в писмена защита и становище, депозиран до съда чрез пълномощник, поддържа жалбата и моли същата да се уважи по подробно изложени съображения, обосноваващи правилността на обжалваното решение. Претендира присъждане на разноси.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение, че жалбата е неоснователна, а решението на първоинстанционния съд счита за правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Касационният контрол на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Софийският районен съд е приел от фактическа страна, че при извършена проверка служителите на ДАНС, отдел „Контрол върху задължените лица“, дирекция „Финансово разузнаване“, констатират, че на 24.01.2019г. [фирма] /в качеството на заемодател/, през интернет страницата си – www.credirekt.bg е сключило договор за паричен заем „К.“ № 263792, с клиент И. С. М., без последното да е идентифицирано чрез представяне на копие на официален документ за самоличност. Заемната сума в размер на 1000 лева била усвоена в брой на каса на „И.“ на 24.01.2019г., за което било изпратено електронно съобщение. Проверка на идентификацията на кредитополучателя била извършена чрез справки в НОИ и НБД Население. По делото са представени доказателства за сключване на договора за кредит с физическото лице.

Резултатите от проверката са обективирани в протокол с рег. № ФР-10-335/03.02.2020г. За нарушение по чл. 53, ал. 7, изр.1 във връзка с ал. 1 във връзка с чл. 15, ал. 1 ЗМИП на задълженото по чл. 4, т. 3 от с.з. лице е съставен акт № ФР-10-337/03.02.2020г. срещу който са депозиран писмени възражения по чл. 44 ЗАНН с приложено към тях заверено копие на личната карта на клиента. След преценка на доказателствата и възражението и по съображения, че копие на документа за самоличност на кредитополучателя не е представено в хода на проверката, с оспореното НП е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5 000 лева на основание чл. 116, ал. 1, т. 3 ЗМИП. Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС

доказателства.

При така установената фактическа обстановка въззивният съд е приел, че НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН, който е бил предявен на нарушителя. При издаване на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компрометират отразените в него фактически констатации. Както в АУАН, така и в оспореното НП ясно и недвусмислено са описани нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Приел е за безспорно установено, че дружеството, не е изпълнил чл.53, ал.7, изр.1, вр. с ал.1 вр. с чл.15, ал.1 от ЗМИП, без законово основание не е изискало от ползвателя на кредитни услуги официален документ за самоличност или копие от такъв.

Решението е правилно.

Установяването на административното нарушение и налагането на административното наказание са извършени от компетентните административни органи на основание чл. 123, ал. 1 от ЗМИП. При съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. В АУАН и НП се съдържат задължителните реквизити по чл. 42, т. 3-т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5-т. 7 от ЗАНН.

Съгласно санкционната разпоредба на чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗМИП /в релевантната редакция/ за нарушения на чл. 7, чл. 9, чл. 11, ал. 1 - 3, чл. 12 - 22, чл. 24 - 31, чл. 33 - 60, чл. 65 - 69, чл. 72, ал. 1 - 3 и 5 - 7, чл. 73, ал. 1, чл. 74, ал. 1 - 5 и 11, чл. 76, ал. 1, чл. 80, чл. 87, ал. 4, чл. 101, ал. 11, чл. 106, ал. 2, 4 и 5, чл. 107, ал. 4, чл. 110, ал. 1 и чл. 111, ал. 1, ако деянието не съставлява престъпление, се налага административно наказание „имуществена санкция“ от 5000 до 50 000 лв., когато нарушителят е лице по чл. 4, т. 1 - 6 и 8 – 11 от с. з. Адресат на нормата е [фирма], , в качеството му финансова институция по ЗКИ по смисъла на чл. 4, т. 3 от ЗМИП, за който изрично изброените в чл. 3, т. 1- т. 6 от с.з. мерки за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари са задължителни. Съгласно чл. 3, т. 1-т. 3 ЗМИП „мерките за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари са: 1. комплексна проверка на клиентите; 2. събиране и изготвяне на документи и друга информация при условията и по реда на този закон; 3. съхраняване на събраните и изготвените за целите на този закон документи, данни и информация“. Съгласно чл. 10 ЗМИП /в релевантната редакция/ „комплексната проверка на клиентите включва: 1. идентифициране на клиенти и проверка на тяхната идентификация въз основа на документи, данни или информация, получени от надеждни и независими източници; 2. идентифициране на действителния собственик и предприемане на подходящи действия за проверка на неговата идентификация по начин, който дава достатъчно основание на лицето по чл. 4 да приеме за установен действителния собственик, включително прилагане на подходящи мерки за изясняване на структурата на собственост и контрол на клиента; 3. събиране на информация и оценка на целта и характера на деловите взаимоотношения, които са установени или предстои да бъдат установени с клиента, в предвидените в закона случаи; 4. изясняване на произхода на средствата в предвидените в закона случаи; 5. текущо наблюдение върху установените делови взаимоотношения и проверка на сделките и операциите, извършвани през цялото времетраене на тези

взаимоотношения, доколкото те съответстват на рисковия профил на клиента и на събраната при прилагане на мерките по т. 1 - 4 информация за клиента и/или за неговата стопанска дейност, както и своевременно актуализиране на събраните документи, данни и информация“. Мерките за комплексна проверка на клиентите по чл. 10, т. 1 и 2 се прилагат преди установяването на делово взаимоотношение, представляващо стопанско, търговско или професионално взаимоотношение, което е свързано с дейността по занятие на задължените институции и лица по този закон и към момента на установяването на контакт се предполага, че то ще има елемент на продължителност /§ 1, т. 3 ДР ЗМИП/. В конкретния случай се констатира, че [фирма], сключвайки договор за заем на 24.01.2019г., в отсъствие на клиента /§ 1, т. 9 ДР ЗМИП/, чрез официалния си сайт, не е извършило идентификация чрез представяне на копие на документ за самоличност.

Що се касае до твърдението на жалбоподателя, че при отпускане на кредита е направена изискуемата идентификация, като е представено копие от документа за самоличност на клиента – И. М., настоящия състав приема, че същото не е подкрепено с доказателства. На проверяващия орган е представено копие от кредитното досие на клиента, при което не е установено наличие на копие от документ за самоличност, съобразно изискванията на чл.53, ал.1 от ЗМИП. Едва след съставяне и връчване на акта за установяване на административно нарушение, жалбоподателя е представил в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН копие от този документ. Липсват доказателства, че представеното копие от документа за самоличност на кредитоискателя е събрано в хода на производството по отпускане на кредита и преди сключването на договора с клиента си И. М.. Такива не са представени, нито пред административно-наказващия орган, нито пред въззивния съд.

Съгласно чл.53, ал.1 във връзка с § 1, т. 12 ДР ЗМИП „идентифицирането на физическите лица се извършва чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него“. Изключение от това правило е посочено в разпоредбата на чл.53, ал. 5 ЗМИП, като се допуска представяне на други официални документи за самоличност или други официални лични документи, чийто срок на валидност не е изтекъл и на които има снимка на клиента, и снемане на копие от тях /§ 1, т. 4 ДР ЗМИП/. Когато идентифицирането се извършва без присъствието на подлежащото на идентификация физическо лице, идентифицирането може да се извърши и чрез представяне на копие на официален документ за самоличност, като проверката на събраните идентификационни данни се извършва по реда на чл. 53, ал. 7 във връзка с чл. 55, ал. 2 ЗМИП. В конкретния случай се прави разграничение при присъствено и неприсъствено идентифициране на физическо лице, като в последния случай е допустимо представянето единствено на копие от официалния документ за самоличност. Приложение не намира разпоредбата на чл. 55 ЗМИП, доколкото с нея се регламентира извършването на проверка на вече събрани идентификационни данни чрез използването на способите за това. Разликата между понятията „идентификация“ и „проверка на идентификацията“ се обуславя и по аргумент от чл. 55, ал. 1, т. 7 ЗМИП, че при проверка на вече събраните данни е допустимо повторно изискване на представените при извършване на идентификацията документи и проверка за наличие на промяна в идентификационните данни - при проверка на идентификацията в хода на вече установени делови взаимоотношения, като изрично е направено уточнението, че това се отнася за случаите, когато идентификацията е била извършена при

встъпването в такива отношения.

С цел постигане на предупредителен и превантивен ефект на наказанието съгласно чл. 12 от ЗАНН, отчитайки имущественото състояние на задълженото лице и въз основа на приобщените към административнонаказателната преписка документи, релевантни към спора, председателят на ДАНС е наложил административното наказание в минимален размер по чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗМИП.

Доколкото направените от Софийски районен съд изводи съответстват на фактическата обстановка и не са налице основанията на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс, то съдът констатира, че касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение – оставено в сила.

С оглед изхода от спора и на основание чл. 63, ал. 5 ЗАНН във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е Наредбата за заплащането на правната помощ, в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК и във връзка с чл. 63, ал. 1 и ал. 5 от ЗАНН, Административен съд София – град, XVI-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 16.03.2021г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 101 – ви състав, постановено по НАХД № 8426/2020г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Държавна агенция „Национална сигурност“, с адрес – [населено място], [улица], сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.